

Προϋπολογισμός με συνταγή ΣΥΡΙΖΑ

Του Μπάμπη Παπαδημητρίου

Είναι σωστό, ιδιαίτερα σε μια μακρά διαδρομή στενής ενσώχλησης με τα κοινά πράγματα, να ξεχωρίζεις αυθεντικές προσωπικότητες. Αδικούμε, πιο συχνά από όσο φανταζόμαστε, τους πολιτικούς. Καμία συλλήβδην αποτίμηση δεν μπορεί να είναι σωστή. Μεταξύ των πολιτικών υπάρχουν πολλοί που ξεχωρίζουν για την ειλικρίνεια των προθέσεων, την επιμονή σε ανθρωπιστικές ιδεολογικές επιλογές, την αγάπη για την πατρίδα, την αντίσταση στις κοινωνικές ανισότητες και την ανησυχία για την ανεπάρκεια των κρατικών

μηχανισμών.

Τα θυμήθηκα με την ευκαιρία δημοσιογραφικής συζήτησης, από τη συχνότητα του ΣΚΑΪ 100,3, με τον κ. Λαφαζάνη, κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης είναι ανάμεσα σε εκείνους που σε κάνουν να πιστεύεις πως, όσα λένε, ειλικρινώς τα εννοούν.

Η πολιτική αυτή σαφήνεια ήταν, μέχρι την 20ή Ιουνίου 2012, μέρος μιας μάλλον ρομαντικής πολιτικής συζήτησης. Μόλις τότε, ο Αλέξης Τσίπρας έγινε αρχηγός της αριστερής αξιωματικής αντιπολίτευσης

χωρίς να χρειαστεί να πείσει κανέναν πως δεν εμφορείται ακόμη από τις ιδεοληψίες του «Εγκέλαδου».

Δυστυχώς όμως, το «εκλογικό άλμα», με το οποίο εμπι-

διαρκή επίθεση, εναντίον των «ανακτόρων» του «μνημονιακού κυβερνητικού διδύμου».

Δικαίωμά τους, πολιτικό, θα πείτε. Προφανώς! Το οποίο πάντως φαλκιδεύουν οι ίδιοι

το συντομότερο δυνατόν. Η πολιτική ασάφεια αποτελεί αναπόδραστη πραγματικότητα. Όπως ακριβώς το φοβούνται οι ξένες πρωτεύουσες. Αλλά και οι αγορές, οι επενδυτές και η μεσαία τάξη της χώρας. Αρα, η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ θα περιορίσει, αντικειμενικά, την ισχύ των Σαμαρά-Στουρνάρα ενόψει της κρίσιμης ευρωζωνικής διαπραγματεύσεως.

Γιατί όμως η αριστερή αξιωματική αντιπολίτευση, που μοιάζει έτοιμη να επαναλάβει την πολιτική κάλυψη της κοινωνικής αναταραχής του 2008 ή του καλοκαιριού του 2011,

αρνείται να εξηγήσει με σαφήνεια τα βασικά μεγέθη του κρατικού προϋπολογισμού που θα ψηφίσει, αν έχει, κατά τον προσεχή Δεκέμβριο, την ευκαιρία;

Αντίθετα με όσα «υπόσχονται», ο προϋπολογισμός θα είναι πλεονασματικός. Αφού η καταγγελία του εξωτερικού δανεισμού απαγορεύει τη χρηματοδότηση οιοδήποτε ελλείμματος. Εκτός αν προετοιμάζουν αναγκαστικό δανεισμό από εσωτερικούς πόρους, οπότε έχουν την υποχρέωση να το διατυπώσουν εδώ και τώρα!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

στεύθηκε ο πολίτης τους πολιτευτές του ΣΥΡΙΖΑ, δεν δείχνει να χρησιμοποιείται με τρόπο σοφό, δηλαδή ρεαλιστικό και αποδοτικό για τα κοινά συμφέροντα. Οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζονται και ετοιμάζουν μια φθινοπωρινή

όταν απειλούν ότι «ο λαός θα βρίσκεται στους δρόμους μέχρι να υποχρεωθεί ο Σαμαράς να προσφύγει σε εκλογές». Η ομάδα Τσίπρα-Λαφαζάνη και παλααιοκομματικών του ΠΑΣΟΚ κηρύσσουν «ανένδοτο» με σκοπό να κυβερνήσουν

Η ΑΥΓΗ

Είναι η Ντόρα ΣΥΡΙΖΑ;

Καρτερός θάνατος

Διαβάστε: «Δογματικά αντιμετωπίζονται τα προβλήματα τα οποία ταλανίζουν σήμερα τη χώρα μου (...) αυτό δημιουργεί (...) πάρα πολύ μεγάλες αντιδράσεις και για πρώτη φορά υπάρχουν δύο στοιχεία τα οποία πιστεύω ότι χαρακτηρίζουν τον κόσμο: το ένα είναι η έλλειψη ελπίδας, την οποία έχει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού και το άλλο είναι ότι νιώθει αδικημένος και πολλές φορές περιπαιγμένος και αδικώς στοχοποιημένος».

Δεν είναι λόγια κάποιου λαϊκιστή του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έχει ως στόχο να ανακόψει την ανάκαμψη. Ούτε διαπιστώσεις κάποιου ανυποψίαστου -για να χρησιμοποιήσουμε γλώσσα

Alpha Bank- που δεν εννοεί να καταλάβει την ανάγκη της λιτότητας. Είναι λόγια της Ντόρας Μπακογιάννη, απευθυνόμενα σε εκπροσώπους του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Διαπιστώσεις εκ των έσω, που κάνουν φύλλο και φτερό τα χαζοχαρούμενα του Σαμαρά και του Στουρνάρα.

«Δεν μπορεί να μας πιέζετε μέχρι τελικής πτώσεως για μια φορολογική πολιτική, η οποία οδηγεί τον ελληνικό λαό στην απόλυτη εξάντλησή του, διότι δεν έχει να τα πληρώσει. That's it!» Αυτή κι αν είναι ατάκα. Η Ντόρα αποφάσισε να διακινδυνεύσει το νεοφιλελεύθερο όνομά της και να χαρακτηριστεί όχι μόνο αναξιόπιστη (από τον Στουρνάρα) αλλά και μικρόψυχη (από την Alpha Bank), λέγοντας μερικές αλήθειες που σίγουρα έκαναν έξω φρενών τους αυτουργούς της κυβερνητικής προπαγάνδας.

Γιατί η πολιτικός που διαγράφηκε από τη Ν.Δ. επειδή ψήφισε το πρώτο Μνημόνιο (φοβερό, ε;) μίλησε όπως μίλησε είναι φυσικά ένα ερωτηματικό. Είτε πάντως το έκανε για να λάβει αποστάσεις από τον Σαμαρά των νευμάτων, είτε το έκανε για να κερδίσει συμπάθειες των θυμάτων, είτε το έκανε γιατί έχει αρχίσει να επηρεάζεται από τον ΣΥΡΙΖΑ (λέτε;), γεγονός είναι ότι το έκανε.

Κι αυτό δείχνει ότι ο κόσμος της μνημονιακής πλειοψηφίας δεν είναι και τόσο συμπαγής. Η πραγματικότητα το έχει αυτό το χούι, να προκαλεί ρωγμές και κατάγματα σε όσους την αρνούνται.

Στο διά ταύτα μόνο αυτό μένει. Γιατί δεν μπορεί καμιά Ντόρα να ξεπεράσει τον εαυτό της. Χρειάζεται μια διαφορετική λογική σε ορισμένους τομείς - αυτό είναι το συμπέρασμά της. Διαφορετική λογική; Σε ορισμένους τομείς; Από τους ίδιους που μας έφεραν ως εδώ; Αν αυτή είναι η ελπίδα μιας νεοφιλελεύθερης στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, τότε ένα σχόλιο σπκώνει ο πολιτικός προβληματισμός της: that's it!

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η Συρία και εμείς: Μακριά κι αγαπημένοι...

Η αραβική άνοιξη που τόσες ελπίδες δημιούργησε για τη δημοκρατική μετεξέλιξη των αυταρχικών αραβικών καθεστώτων, όχι απλώς πνέει τα λοίσθια, αλλά φαίνεται να οδηγεί σε πλήρη αποσταθεροποίηση της περιοχής της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Οι δραματικές εξελίξεις στην Αίγυπτο και τη Συρία με χιλιάδες θύματα, με εκατοντάδες χιλιάδες να τρέπονται σε φυγή για να σώσουν τη ζωή τους, δημιουργούν ένα εκρηκτικό υπόβαθρο, με ορατό πλέον τον κίνδυνο να δούμε μια νέα κατάσταση τύπου Ιράκ στη γειτονιά μας.

Τα διλήμματα για τη Δύση, αλλά και για τη χώρα μας είναι μεγάλα, καθώς από τη μια πλευρά είναι δεδομένη η ανάγκη να σταματήσουν οι ανθρωποσφαγές και από την άλλη οι κίνδυνοι από μια επέμβαση είναι σχεδόν ανεξέλεγκτοι, αφού κανείς δεν μπορεί να προβλέψει ποια θα είναι η επόμενη μέρα.

Η προετοιμασία για μια από αέρος επίθεση αμερικανικών και ευρωπαϊκών δυνάμεων, κατά του καθεστώτος Ασαντ, μπορεί να βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, αλλά δυστυχώς κανείς δεν μπορεί να δώσει εγγυήσεις, ότι θα δώσει τέλος στα προβλήματα των πολυπαθών λαών της περιοχής. Όχι μόνο γιατί έχουμε απτά παραδείγματα από ανάλογες επεμβάσεις του παρελθόντος, αλλά γιατί πέρα από τις αντιμαχόμενες πλευρές, εμπλέκονται τα γεωπολιτικά συμ-

φέροντα, μεγάλων και μη χωρών.

Από τη Ρωσία του Πούτιν, που ας μην το ξεχνάμε διαθέτει τη μοναδική ναυτική βάση της στην Ανατολική Μεσόγειο στη Συρία, μέχρι το Ιράν, το Ισραήλ, την Τουρκία και πάει λέγοντας. Αν συνυπολογιστούν μάλιστα και οι θρησκευτικές αντιθέσεις που όλο και διογκώνονται το κοκτέιλ γίνεται κάτι παραπάνω από εκρηκτικό...

Δυστυχώς το μόνο που δεν χρειαζόταν αυτή τη στιγμή η χώρα μας ήταν μια τέτοιου είδους αναστάτωση στην ευρύτερη περιοχή μας. Όσο κι αν υπάρχουν κάποια προσωρινά οφέλη - π.χ. λόγω τουρισμού - μια παρατεταμένη κρίση, με πολεμικές μάστιχα επιπλοκές δημιουργεί παρενέργειες που όχι μόνο δεν τις χρειαζόμαστε αλλά τις απευχόμαστε.

Είναι προφανές ότι τις γενικότερες εξελίξεις δεν μπορούμε να τις επηρεάσουμε. Αυτό που πρέπει να διαφυλάξουμε όμως με κάθε θυσία, είναι να παραμείνουμε ένας παράγοντας σταθερότητας στην περιοχή. Αρκετά έχουμε πληρώσει την δική μας κρίση, δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε γίνουμε συμμετοχοί και στην κρίση της ευρύτερης περιοχής μας. Ας φροντίσουμε λοιπόν οι όποιες εσωτερικές μας αντιθέσεις για τη διαχείριση των προβλημάτων μας, να μη μας βάλουν στο κάδρο της γενικότερης αστάθειας και αποσταθεροποίησης.

ΤΑ ΝΕΑ

Η ΥΓΕΙΑ, ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ, ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ

Επαιτητή είναι η ευαισθησία τόσο του υπουργού Υγείας όσο και του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών που υπόσχονται τη δημοσιοποίηση υποθέσεων υπερσυνταγογράφησης, οι οποίες, πιθανόν, πιθανότατα, να αποτελούν σκάνδαλα εις βάρος του ΕΟΠΥΥ. Εκ του νόμου όμως δεν είναι δυνατή η δημοσιοποίηση οποιωνδήποτε ονομάτων με μόνη την υπόνοια παραπτώματος. Δεν είναι η πρώτη φορά που απειλείται δημοσιοποίηση ονομάτων κάποιων εν δυνάμει παραβατών του όρκου τους. Στις 3/11/2010, με αφορμή καταγγελίες για ανάλογες παραβά-

σεις, αναγγέλθηκε πάλι από υπουργικά χείλη η διερεύνηση και δημοσιοποίηση ονομάτων φοροφυγάδων ιατρών. Αφού έγινε ο ανάλογος θόρυβος, μην τους είδατε, μην τους απαντήσατε... Στην πολιτική, συχνά, η ουσία καλύπτεται πίσω από ένα δημόσιο παιχνίδι εντυπώσεων. Καλό θα ήταν λοιπόν, προτού οι εμπλεκόμενοι παίξουν μια ακόμη άγνη παρτίδα του παιχνιδιού της κολοκυθιάς, να μελετήσουν τις προγενέστερες εμπειρίες. Και να ζητήσουν εξηγήσεις για την κατάληξή τους - αν πράγματι ενδιαφέρονται να προστατεύσουν τον χώρο της Υγείας.

